

(se nærværende Udkasts § 47). Kommissionen, der havde foreslaaet en Række Lempelser i Bestemmelserne i Lov af 1881, udtalte herom, at „man kun har ment at kunne anbefale disse indgribende Lempelser under den bestemte Forudsætning, at Lovgivningsmagten sammen med de store Formildelser i Straffelovgivningen tillige tiltræder Kommissionens Forslag (det ovennævnte)“. Der fortsættes: „Ganske afset fra det herved tagne Hensyn til den fornødne militære Uddannelse og til det i og for sig naturlige i denne Regel er Kommissionen forvisset om, at den blotte Bevidsthed om en saadan Bestemmelses Eksistens vil kunne faa en særdeles mærkbar Indflydelse paa Antallet af de i Tjenestetiden begaaede Lovovertrædelser, den vil ofte være af større Virkning end Straffebudene“.

I denne Betragtning er Udvalget i Hovedsagen enig. Man tillægger overensstemmende med en vistnok meget almindelig Opfattelse indenfor Befalingsmændene en saadan Bestemmelse en stor pædagogisk Værdi. Udvalget maa dog erkende Rigtigheden af den Betragtning, der fra militær Side er gjort gældende, at det vil kunne være til stor Ulempe for en Afdeling at have et større Antal Straffegaster gaaende, og at mulig en daarlig Tone fra disse kan blive indpodet et nyt Hold Rekrutter. Men Udvalget mener at have imødekommet denne Betragtning derved, at den paagældende kan hjemsendes, dels naar han iøvrigt har udvist god Opførsel, hvorved der skabes et værdifuldt Motiv for den een Gang straffede til at stræbe at opføre sig godt, dels naar afgørende tjenstlige Hensyn taler imod at holde ham til Tjeneste.

Statsfængsel er i Lighed med, hvad der er sket ved Borgerlig Straffelov, udskudt. Straffen vides ikke nogensinde at have været brugt. For politiske Forbrydelser kan efter Borgerlig Straffelov Hæfte anvendes i Stedet for Fængsel, se §§ 109 og 117, altsaa eventuelt paa Livstid.

Fæstningsarrest har voldt mere Tvivl, idet denne særlige Officersstraf faktisk, omend sjældent, har været brugt. Men Udvalget er endt med at foreslaa, at ogsaa denne Strafart afskaffes. Fremtidig maa Vagtarrest bruges. Den kan for Befalingsmænd anvendes i 60 Dage, og i de grovere Tilfælde, hvor tillige Fængsel er foreskrevet, i indtil 6 Maaneder — § 19.

Udkastet har herefter 4 særlige militære Frihedsstraffe, Kvarterarrest, Vagt-arrest, skærpet Arrest og streng Arrest mod 11 saadanne i Loven af 1881.

Bødestraf er ikke foreslaaet for nogen Overtrædelse af Militær Straffelov (se dog nedenfor om § 27), men Bestemmelsen i L. 1881 § 40, Stk. 2, hvorefter de egentlige Krigsmænd ikke kan idømmes Bøde, „naar Forbrydelsen vedkommer den militære Tjeneste“, er ikke gentaget, og det vil saaledes være muligt fremtidig at idømme en tjenstgørende Militærperson Bøde for Overtrædelse af f. Eks. Motorlov og Færdselslov, selv om Forseelsen vedrører Tjenesten, hvis Bødestraf undtagelsesvis maatte findes at være den rette Straf.

Ved Bestemmelsen i § 26, Stk. 1, er der paa den anden Side givet Hjemmel for i Tilfælde, hvor Bødestraf er foreskrevet, at omsætte den til en Arreststraf, naar den skyldige er en tjenstgørende Militærperson.

Hvor Bøde ikendes en Person, der aftjener Værnepligt, og som maa antages ikke at have Evne til, saa længe dette staar paa, at betale Bøden, bør der naturligvis indenfor